

грунтуванням можливої потреби в направленні на перепідготовку; 6) підлягає переведенню з вищої посади на нижчу з викладенням причин і зазначенням того, на яку саме посаду доцільно призначити; 7) підлягає звільненню з органів внутрішніх справ через службову невідповідність за віком, станом здоров'я згідно з висновком військово-лікарської комісії чи з інших причин.

Таким чином, з метою вдосконалення оцінки професіоналізму працівників органів внутрішніх справ України під час проведення атестаційної процедури необхідно на законодавчому рівні розробити професійно-кваліфікаційні характеристики за кожною передбаченою типовими штатами МВС України посадою працівника органів внутрішніх справ України. Наявність таких характеристик позбавить суб'єктивізму з боку окремих керівників органів і підрозділів внутрішніх справ України при визначенні рівня професіоналізму того чи іншого працівника, оскільки це будуть єдині вимоги до оцінки знань та умінь працівника. Також вбачається за доцільне з метою вдосконалення процедури атестації працівників ОВС України створити систему позитивної мотивації для високопрофесійного та добросовісного проходження служби в органах внутрішніх справ.

УДК 351.74

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ З ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА

*Ліпинський В. В.,
в.о. директора ННІ «Митна Академія»
Університету митної справи та
фінансів, канд. юрид. наук, доцент*

*Рубан А. В.,
студент Університету митної справи та фінансів*

Запорука успішного виконання головних завдань підрозділів Національної поліції України у сфері протидії злочинності та охорони громадського порядку залежить не лише від ефективної діяльності та якісної роботи всіх її підрозділів, а й від чіткої взаємодії з іншими органами, які мають в переліку своїх повноважень правоохоронну функцію, що особливо важливо сьогодні в нашій державі.

Проблема взаємодії поліції з іншими органами, що мають правоохоронну функцію, давно викликала інтерес громадськості та наукових кіл. Останні дослідження показали різке зниження довіри громадян до органів поліції у сфері захисту їхніх прав та свобод, а також протидії злочинності взагалі. Дана ситуація є однією з головних причин для розвитку ефективної взаємодії між підрозділами Національної поліції та органами місцевого самоврядування задля вдосконалення поліцейської діяльності у сфері протидії злочинності.

Наразі триває реформування органів внутрішніх справ України, в тому числі поліції, що зумовило певну відсутність наукових робіт, у яких порушувалось би питання співробітництва поліції з іншими суб'єктами, що мають правоохоронну функцію. Окремі питання даної співпраці досліджували такі вчені, як В. Авер'янов, Ю. В. Баулін, А. А. Бова, В. В. Голіна, А. І. Долгова, А. П. Закалюк, А. Т. Комзюк, П. П. Михайленко, В. О. Соболев, В. В. Сукачов, В. І. Шахун та ін. Незважаючи на активне дослідження даного питання цими науковцями взаємодія поліції з іншими органами залишається малорозвинутою та актуальною, тому що наразі відсутні не лише теоретичні засади такої взаємодії, а й практична основа співпраці Національної поліції з органами місцевого самоврядування, яка має бути закріплена законодавчо в окремому нормативно-правовому акті.

Метою дослідження є визначення основних напрямів та точок дотику у взаємодії Національної поліції з органами місцевого самоврядування; окреслення та закріплення основних завдань та функцій органів місцевого самоврядування в правоохоронній сфері та форми співпраці з підрозділами Національної поліції.

Національна поліція України здійснює профілактичну та превентивну функції щодо запобігання правопорушенням, а також в законодавчо визначених межах вживає необхідних заходів щодо виявлення та усунення правопорушень як кримінальних, так і адміністративних. Втім варто відзначити, що Національна поліція України здійснює діяльність щодо запобігання правопорушенням не тільки індивідуально, а й у різних аспектах взаємодії з іншими суб'єктами в правоохоронній сфері.

Відповідно до Конституції України всі органи влади в тому чи іншому вигляді сприяють правоохоронній діяльності та діяльності щодо протидії злочинності, адже охорона внутрішньої наці-

ональної безпеки, укріплення правопорядку є одним із головних завдань держави.

Органи місцевого самоврядування є одним із тих суб'єктів, взаємодія з яким є доволі важливою та необхідною для Національної поліції України у сфері охорони правопорядку на територіальному рівні. Закон України «Про місцеве самоврядування» у п. 40 ст. 26 закріплює серед виключних компетенцій сільських, селищних та міських рад заслуховування інформації керівників органів Національної поліції України про стан законності, боротьби із злочинністю, охорони громадського порядку та результати діяльності на відповідній території. А ч. 2 ст. 38 вищезгаданого Закону визначає, що до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить сприяння діяльності органів суду, прокуратури, юстиції, служби безпеки, Національної поліції, Національного антикорупційного бюро, адвокатури та Державної кримінально-виконавчої служби.

Взаємовідносини органів місцевого самоврядування з підрозділами Національної поліції регулюється також певною мірою і Законом України «Про Національну поліцію». В даному Законі закріплюється обов'язкове та безперервне інформування органів місцевого самоврядування про здійснення своїх функцій у сфері охорони та захисту прав та свобод людини і громадянина, протидії злочинності, забезпечення громадського порядку та безпеки. Взаємодія підрозділів Національної поліції та органів місцевого самоврядування у сфері правопорядку знаходить вираження ще і в тому, що керівники територіальних органів поліції повинні не менше одного разу на два місяці організовувати відкриті зустрічі з представниками місцевого самоврядування на обласному, місцевому, сільському рівнях задля налагодження продуктивного співробітництва між поліцією та органами місцевого самоврядування у сфері протидії злочинності та забезпечення правопорядку.

У підсумку необхідно зазначити, що ефективна організація діяльності у сфері протидії злочинності та охорони правопорядку залежить не лише від правового регулювання всіх форм і видів діяльності, а й від якісної взаємодії з органами місцевого самоврядування, що має важливе значення як на територіальному рівні, так і на загальнодержавному. Дана взаємодія має бути законодавчо врегульована не лише окремими пунктами в законах вищезгаданих органів, а самостійним систематизованим нормативно-правовим актом.